

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-037

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 85597 op de klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum : 12 oktober 2018
Sanctie: met ingang van 13 oktober 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 8 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.
Overweging: obstructie bij voortgang c.q. verstoren wedstrijd en trappen (wangedrag art. L 6.1).
Wedstrijd: AZC Alphen H1 – SVH H1 d.d. 6 oktober 2018.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 29 oktober 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellant gehoord alsmede zijn coach en de scheidsrechters B. en H.
3. Aan appellant wordt ten laste gelegd dat hij op zijn rug is gaan zwemmen, de tegenstander heeft opgewacht door te vertragen en vervolgens een trappende beweging heeft gemaakt. De tegenstander werd licht geraakt hetgeen de reden is van het toekennen van een UMV in plaats van UMV4. Nadat hij een UMV heeft gekregen wilde appellant eerst het water niet verlaten en daarna de zwemzaal niet verlaten. Op verzoek van de scheidsrechters, coach en medespelers wilde de speler niet reageren. Toen hij na een aantal minuten de zwemzaal had verlaten kwam hij in een partwissel de zwemzaal weer binnen om treuzelend zijn tas te halen, hetgeen provocerend overkwam.
4. Appellant heeft in zijn verweerschrift bij de Tuchtcommissie verklaard dat zijn tegenstander op zijn benen zwom terwijl die tegenstander hem probeerde van links naar rechts te kruisen. Omdat appellant inmiddels op zijn rug was gedraaid en daarbij een normale zwembeweging met zijn benen aan het maken was, raakten zijn benen de tegenstander en viel appellant stil. Appellant geeft aan absoluut niet de tegenstander te hebben opgewacht en geen trappende beweging te hebben gemaakt. Appellant geeft ook aan dat het hem niet duidelijk was waarvoor in eerste instantie werd gefloten, waardoor hij niet direct terug zwom naar het terugkomvak. De scheidsrechter floot vervolgens zeer snel voor een vijf-meter, waarna appellant naar de hoek is gezwommen en het bad heeft verlaten. Met betrekking tot het verlaten van de zwemzaal en het pakken van zijn tas geeft appellant in zijn verweerschrift aan dat hij aan de collega-scheidsrechter heeft gevraagd of hij tijdelijk de zwemzaal in mocht om zijn zwemtas en badjas te pakken, hetgeen is goedgekeurd.

Ter zitting geeft appellant aan dat zijn team de bal verloor en dat hij terug zwom op zijn rug. De tegenstander wilde hem kruisen, waarbij appellant en de tegenstander elkaar licht raakten. De tegenstander reageerde alsof hij een enorme schop zou hebben gekregen maar dat was niet juist. Appellant geeft ook aan dat hij daarna niet wist wat hij moest doen en daarom even heeft gewacht met het verlaten van het zwembad. Hij heeft zich niet bemoeid met het spel.

5. De coach van appellant heeft in zijn schriftelijke verklaring bij de Tuchtcommissie aangegeven dat hij als coach geen schop heeft gezien en dat de tegenstander niet de indruk wakte dat hij na het bewuste incident last of pijn had. Volgens de coach heeft appellant geen enkele reactie gegeven naar de scheidsrechter nadat hij de rode kaart had gekregen.

6. Ter zitting heeft scheidsrechter B. aangegeven dat appelland en zijn tegenstander elkaar raakten waardoor hij gefocust was op die spelers. Volgens de scheidsrechter wachtte appelland zijn tegenstander op en maakte hij een trappende beweging. Die trappende beweging was niet om ruimte te maken en daardoor heeft de scheidsrechter een UMV gegeven. Vervolgens duurde het enige tijd voordat appelland het water verliet en dat leverde oponthoud van het spel op. Ook bleef appelland zich met het spel bemoeien door contact met de scheidsrechter te zoeken. Uiteindelijk is appelland uit het water gegaan, maar dat ging dermate traag dat de scheidsrechters weer op appelland moesten wachten. Tot slot geeft de scheidsrechter aan dat hij de hoogte van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf niet verwacht had. Er was weliswaar sprake van een trappende beweging, maar niet van zodanige aard dat deze beweging door hem als een zware overtreding werd gezien die met een UMV4 zou moeten worden bestraft. Tevens verklaart de scheidsrechter dat het gedrag van appelland bij het verlaten van de zwemzaal als irritant moet worden beschouwd en niet als obstructie.

Scheidsrechter H. voegt daar ter zitting nog aan toe dat het juist is dat appelland met (zijn) toestemming zijn tas heeft opgehaald uit de zwemzaal, omdat appelland op dat moment rustig was.

De coach geeft ter zitting aan dat hij zich kan vinden in het verhaal van scheidsrechter B., maar dat hij zelf niets heeft gezien. Hij vindt de strafmaat van acht wedstrijden echter absurd hoog.

7. Voor de Commissie van Beroep is komen vast te staan dat appelland een trappende beweging heeft gemaakt naar zijn tegenstander. Appelland heeft zijn tegenstander opgewacht en heeft met de trappende beweging zijn tegenstander licht geraakt. De verklaring van scheidsrechter B. is op dat punt duidelijk. De scheidsrechter heeft echter ook verklaard dat de trappende beweging niet dermate zwaar was dat een UMV4 geïndiceerd was. De Commissie van Beroep acht, alle omstandigheden in aanmerking nemende en met in achtneming van hetgeen de scheidsrechters ter zitting hebben verklaard, een straf van twee wedstrijden voor deze trappende beweging dan ook passend. Gezien de verklaringen van de scheidsrechters ter zitting ziet de Commissie van Beroep geen aanleiding om de door de Tuchtcommissie opgelegde straf van twee wedstrijden wegens obstructie c.q. het verstoren van de wedstrijd te wijzigen.

De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 12 oktober 2018.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appelland met ingang van 13 oktober 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appelland tot een bijdrage van € 29,85 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging SVH te belasten.

Nieuwegein, 9 november 2018,

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris